

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1933-1934 : Ep. L
45 - 104**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

18. 10. 1934,

Käraste väns!

Jag har talat med dig i telefon för bara några minuter sedan, så att nu följa bara dessa noter för att tacka för ditt brev. Duvorn i Duvungen ha vi grälat om förr. Det är tack vara dig, som det står "popplar" i pyäsen. Jag tror alltså, att det var almar, som sänder ner fjuren på Gassarväd. Idag kan bara frän Mündheutertan, som jag sänder till påsen de. Nu, så jag vet, att detta är fränne,

så tänker jag skriva till Bonnier
och fråga om han eller någon
har bruk för min lilla berättelse. Han
är ärolo den, som betalar bäst.

Jag kanske också kunde få ut den
i Dagens. Det är så länge sedan
jag hörde något från Gunnar. Jag
vet inte om han lever eller dör.

Ja, jag tror, att jag lyder ditt råd och
sänder 150 till Pottersson för att
överlämna den till duktor Nordin.
Men skicka inte hit de "lustiga pen-
garna". De bli goda att finna, då
jag kommer till Stockholm.

Nag tycker jag, att du icke behö-
var klaga över brist på arbete
från mig. Det daggar tätt, tätt.
Din Selma